

Sygn. akt XIII Ca 421/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział XIII Cywilny Rodzinny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Spustek- Kłaskała

Sędziowie: SSO Violetta Kossowska- Czinar

SSO Elżbieta Kurkowska

Protokolant: Kamila Kubik

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa małoletniego I. M. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. M.

przeciwko R. M.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 6 czerwca 2016 roku sygn. akt III RC 839/15 ;

oddala apelację.

/ Elżbieta Kurkowska / / Alicja Spustek- Kłaskała / / Violetta Kossowska- Czinar/

Sygn. akt XIII Ca 421/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej w pkt I. podwyższył alimenty od pozwanego R. M. na rzecz małoletniego I. M. z kwoty 500 zł zasądzonej wyrokiem Sadu Okręgowego w Sieradzu z 14 stycznia 2014 r. w sprawie I1 C 728/13 do kwoty 650 zł miesięcznie począwszy od 1 grudnia 2015 r., w pkt II. Nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa 90 zł tytułem opłaty sądowej, w pkt III wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy uznał, że zostały spełnione przesłanki z art.138 kro albowiem od czasu ustalenia poprzednich świadczeń alimentacyjnych upłynęły dwa lata i w tym czasie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, co spowodowało wzrost kosztów jego utrzymania. Małoletni zaczął uczęszczać do szkoły podstawowej, korzysta również z zajęć dodatkowych jak język angielski, basen. Wraz z matką zamieszkuje obecnie we W. w wynajmowanym mieszkaniu i koszty z tego tytułu są wyższe niż poprzednio bo wynoszą 1700 zł miesięcznie. Sąd Rejonowy przyjął koszty utrzymania powoda na kwotę 1500 zł miesięcznie w tym udział małoletniego w kosztach mieszkania w kwocie 200 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na uiszczanie alimentów na rzecz powoda w kwocie podwyższonej tj. 650 zł miesięcznie. Możliwości zarobkowe pozwanego ocenione zostały na kwotę 1500 euro miesięcznie albowiem Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że pozwany od ponad 3 lat mieszka w Niemczech gdzie

podejmował pracę w branży budowlanej i uzyskiwał takie zarobki. Obecnie wprawdzie uczęszcza na kurs języka niemieckiego i utrzymuje wraz z żoną dziecko z tego związku z uzyskiwanych zasiłków w łącznej kwocie 1000 euro miesięcznie. Jednak w ocenie Sądu Rejonowego żona pozwanego nie jest osobą niezdolną do pracy a na dziecko wypłacany jest zasiłek K. w kwocie 190 euro, który pokrywa prawie połowę kosztów jego utrzymania.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest:

art. 133 § 1 i art. 135 § 1 kro przez błędne uznanie, że podwyższenie alimentów do kwoty 650 zł czyni zadość miesięcznym usprawiedliwionym potrzebom powoda i jest adekwatne do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

Apelujący wniósł o zmianę orzeczenia przez oddalenie powództwa; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniósł, że jego sytuacja materialna nie pozwala na łożenie podwyższonych alimentów na rzecz powoda albowiem założył nową rodzinę, ma na utrzymaniu kilkunastomiesięczne dziecko. Z uwagi na bariery językowe i brak dyplomu nie posiada zatrudnienia, rozpoczął kurs który w przyszłości pozwoli mu na podjęcie pracy w jego zawodzie. Pozwany wskazał że matka powoda w żaden sposób nie udokumentowała wysokości ponoszonych kosztów utrzymania syna. Ponadto uzyskuje wyższy od pozwanego dochód roczny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał w sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za podstawę również swojego orzeczenia.

Podkreślenia wymaga, że rozstrzygnięcie o żądaniu z art. 138 krio, na którym to przepisie opierało się roszczenie w niniejszej sprawie, wymaga porównania stanu istniejącego w dacie poprzedniego orzeczenia lub ugody dotyczących wysokości świadczeń alimentacyjnych ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

Wskazać należy, iż od daty poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów w istotny sposób zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda. Z uwagi na wiek dziecka zachodzi konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków na zakup żywności oraz odzieży, środków czystości, rozrywkę oraz pojawiły się wydatki szkolne i w tym zakresie Sąd Okręgowy nie kwestionuje przyjętych przez Sąd Rejonowy wydatków na w/w usprawiedliwione potrzeby. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania wynosi 200 zł miesięcznie oraz że matka dziecka wprawdzie uzyskuje zarobki o ok. 1000 zł wyższe niż poprzednio to jednak przenosząc się z W. do W. ponosi obecnie wyższe koszty wynajmu mieszkania o kilkaset złotych. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo też ustalił wydatki na zajęcia dodatkowe dziecka. Na tym etapie rozwoju małoletni ma prawo do korzystania z takich zajęć albowiem w obecnych warunkach społeczno-gospodarczych przyjęte jest to za niezbędną formę stymulacji rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i fizycznego małoletniego dziecka.

Matka wskazała wydatki na ten cel w kwotach niewygórowanych, przeciętnych, a zatem nie wymagały one, jako wydatki na bieżące potrzeby, wykazywania szczególnymi dowodami.

Rację ma skarżący, że górny pułap świadczeń alimentacyjnych wyznaczają możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, nawet gdyby nie zaspokajały w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Jednak wskazać należy, że zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego nie należy kojarzyć z wysokością faktycznych zarobków. W ocenie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego mieszczą się także te niewykorzystywane, jeżeli tylko są realne, a potrzebom uprawnionego zobowiązany nie jest w stanie sprostać posiadanymi środkami.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że pozwany przebywający w Niemczech ponad 3 lata miał możliwość zdobycia doświadczenia, w tym językowego, na niemieckim rynku pracy i może uzyskiwać zarobki na poziomie tych, jakie otrzymywał na początku swojego pobytu w Niemczech, kiedy płacił niższe alimenty na powoda i nie miał na utrzymaniu drugiego dziecka. Jest to okres wystarczający na aklimatyzację i uzyskanie pracy pozwalającej na zabezpieczenie podstawowych potrzeb swojej rodziny w tym małoletniego powoda.

W ocenie Sądu Okręgowego skoro pozwany łoży na młodszego syna, którym na co dzień się opiekuje, ok. 400 euro miesięcznie, z czego 190 euro stanowi uzyskiwany zasiłek kindergeld, to na starszego syna musi mieć możliwość łożenia 650 zł, co daje ok 150 euro miesięcznie. Tym bardziej jest to uzasadnione, że matka powoda część swego obowiązku alimentacyjnego wypełnia poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna, czego pozwany nie czyni w podobnym zakresie albowiem widuje się z dzieckiem kilka razy w roku.

Biorąc te wszystkie okoliczności pod rozwagę Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego na podstawie art.385 kpc.